

Terveisiä sijoitusvastaavalta

Suunnitellessasi kodittoman koiran adoptoimista, kysy itseltäsi, oletko varmasti valmis ottamaan kaikki koiran mukanaan tuomat haasteet vastaan.

Koirien käyttäytymiskuvaukset on kirjoitettu tarhaolosuhteissa ja käyttäytyminen saattaa muuttua jonkin verran kotiololoissa (esim. kissoihin tottunut koira saattaa kotona olla liiankin kiinnostunut perheen kissoista, vaikka kissat eivät haluaisikaan, ja siinä on jo miettiminen miten saadaan ongelma ratkaistuksi). Jos olet valmis sitoutumaan koiraan ja ymmärrät antaa sille rauhassa aikaa sopeutua, saat itsellesi mitä parhaimman ystävän. Mutta jos oletat, että koira viikon, kahden kotiin tulon jälkeen osaa kaiken mitä siltä haluat (esim. sisäsiisteys, hihnassa kulkeminen, itseluottamus, rohkeus uusissa tilanteissa, sopeutuminen muuhun laumaan), kannattaa ylipäättään miettiä minkäänlaisen koiran hankintaa.

Koiralle maan vaihdos tarhaoloista omaan kotiin on todella iso mullistus, kun kaikki muuttuu ja siksi se tarvitsee aikaa. Sen täytyy voida luottaa omistajaansa. Ja kun sille annetaan aikaa ja hyväksyntää, se oppii luottamaan omistajaansa. Ja kun se luottaa omaan ihmiseensä, se alkaa tehdä asioita, joita siltä toivotaan; lempeän mutta määrätietoisen koulutuksen avulla. Toiset tosi nopeasti, toiset vähän hitaammin. Ja jotkut todella hitaasti.

Luovutamme koiria ainoastaan sitoutumiskykyisiin, vastuuntuntoisiin, koirarakkaisiin ja kokeneisiin perheisiin täysi-ikäisille omistajille, jotka huolehtivat, että koira saa elää turvassa ja luottavaisena, vaikka ihmisen omat elämäntilanteet muuttuisivatkin. Koira otetaan yleensä silloin, kun itsellä on kaikki hyvin, mutta kannattaa miettiä, onko voimia antaa turvaa ja rakkautta entiselle hyljätylle koiralle (tai muulle lemmikille) myös jos vaikka oma parisuhde hajoaa, työ- tai opiskeluaikat muuttuvat tai joutuu muuttamaan toisenlaiseen asuntoon? Moni ottaa koiran halutakseen tälle pelkkää hyvää, miettimättä kuitenkaan sen pidemmälle omaa tilannettaan jatkossa. Tulevaisuutta ei kukaan voi ennustaa, mutta jos ongelmatilanteissa ratkaisuna ensimmäiseksi on, että koirasta luovutaan, ei kannata ottaa koiraakaan ollenkaan.

Emme lennäät Suomeen koiria "kiertopalkinnoiksi". Pahinta kodin saaneelle koiralle on menettää oma ainoa koti. Tämä sama ajatus on kaikilla kasvattajilla ja koirayhdistyksillä, jotka sijoittavat koiria. Tavoitteenamme ei ole tuoda mahdollisimman monta koiraakaan Suomeen vaan tavoittemme Romaniaan vietävän paikallisen avun lisäksi antaa mahdollisuus niille koirille Suomessa, joille on oikeasti tarjolla hyvä koti.

Kannattaa myös miettiä, onko valmis ottamaan vastaan muiden ihmisten tai tahojen arvostelua muualta tulleesta koirasta. Rescue toiminta jakaa ihmiset kahteen leiriin. Toiset hyväksyvät ja toisten mielestä se on täysin järjetöntä. Tosin koirat ovat parhaita ennakkoasenteiden rikkojia.

Moni kysyy koiran taustasta ennen löytöhetkeä tai mitä rotuja koirassa on. Näihin asioihin harvemmin pystymme valitettavasti vastaamaan, koska rotugeenit tulevat niin monesta sukupolvesta, että on mahdoton sanoa mitä rotuja koirassa on, ellei jokin rotupiirre näy todella voimakkaana. Emme myöskään, sen enempiä kuin tarhan väki Romaniassa, tiedä, kuinka koira on päätenyt kadulle ja kauanko on siellä elänyt ennen tarhalle pääsyä. Kadulle joko synnyttään tai hyljätään ja vain koirat sen tietävät, mutta eivät sitä meille oi kertoa. Koiran käyttäytymisestä voi kylläkin tulkita jotakin.

Netistä löytyy paljon tietoa ja kokemuksia koiran hankinnasta. Kannattaa ottaa asioista selvää, että tietää mihin ryhtyy. Kannattaa myös miettiä minkälainen koira sopii perheeseen parhaiten

(liikunnallinen, iso, lapsirakas, pieni, rauhallinen, vilkas jne.). Jos koiran esittelytekstissä on maininta, että koiran uudessa perheessä tulisi olla toinen koira, tämä tarkoittaa, sitä että uusi tulokas tarvitsee oikeasti toisen koiran henkistä tukea ja näin ollen emme sijoita koira perheen ainoaksi koiraksi. Moni kadulla ja laumassa tarhalla elänyt koira sopeutuu parhaiten kotiin, jossa on jo muita koiria. Yksin ainoana koirana oleminen voi olla monelle shokki ja tämä sitten saattaa purkautua mm eroahdistuksena.

Itse suhtaudun melko skeptisesti kyselyihin, joissa minua pyydetään ilmoittamaan vain hinta sekä ilmoitetaan minkä koiran on jo "valinnut". Kaikki adoption liittyvä etukäteistieto löytyy sivuiltamme ja toivomme todella, että tietoon tutustuttaisiin etukäteen ennen yhteydenottoa.

Mielelläni kertoisin kaikille erikseen mm. koiran kustannuksista ja rokotuksista ym., mutta koska aika vapaaehtoistyössä on jatkuvasti kortilla, näihin asioihin kannattaa tutustua ensin sivuilla ja sitten voimmekin keskittyä itse koiraan, josta ollaan kiinnostuneita. Etukäteen hankittu info kertoo meille myös henkilön olevan aidosti kiinnostunut ja asiansa takana.

Kun kiinnostunut on hankkinut tietoa ja ottanut yhteyttä, alamme vasta neuvotella koiran sopivuudesta perheeseen. Koiria ei voi siis vain varata, ilman yhteistä pohdintaa koiran sopivuudesta perheeseen ja yhdistyksellä on lopullinen päätöksenteko-oikeus, varsinkin jos on monta kiinnostunutta samasta koirasta.

Koemme yhdistyksessä tehtävämme erittäin vastuulliseksi ja sen vuoksi meillä on velvollisuus ottaa selvää, mihin koira/koirat mahdollisesti on tulossa. Ja myös adoption jälkeen kuulla kuinka koiralla menee, alussa tiheämmin, sitten esim. kerran vuodessa olisi mukava olla kontaktissa.

Erikseen haluan sanoa tässä, että entinen koditon katukoira (kuten mikään koira) ei ole lääke omistajansa mahdolliseen masennukseen, keino saada lapset tyytyväisiksi koira halutessaan tai nuoren parin ”kotileikin” lapsen korvike ennen oikeaa lasta. Kokemusta ja kutsumusta asiaan on siis löydettävä! Moni lukee tämän tekstin ja on varma kyvyistään, kun uskotaan itsekkin omiin ihanteisiin ja koirankielitaitoihin. Mutta muutamassa päivässä mieli sitten muuttuu, jos ei olekaan ollut valmis. Ja sitten koiralla ei olekaan enää niin väliä. Ja näitä tapauksia haluamme välttää viimeiseen asti. Kun on itse nähnyt koirien elämää Romaniassa, tuntuu kohtuuttomalta, jos Suomeen päästessään omistaja ei olekaan valmis olemaan koiralle se ainoa oikea ihminen!

Useimpien koirien kohdalla adoptiotiedoissa lukee, että perheen lasten tulee olla ainakin kouluikäisiä tai vanhempia. Tämä ainoastaan ja vain koiran parhaaksi sekä turvaksi ja jatkosijoitusten estämiseksi. Sijoitamme koiria myös tapauskohtaisesti lapsiperheisiin, mutta jos perheessä on alle kouluikäisiä lapsia, vaadimme että perheen vanhemmat tietävät paljon koirien peruskäyttäytymisestä ja ovat alusta asti opettaneet lapsilleen, miten koirien kanssa ollaan. Itse kolmen lapsen äitinä tiedän, että lapset eivät useinkaan usko kerta sanomisella, jos ovat liian villillä päällä. Meillä esim. tehoa oikeastaan parhaiten vasta sitten, kun koira itse on ilmoittanut, missä raja menee. Uuteen kotiin muuttanut arka koira saattaa alussa pelätä lasten rajuja huudahduksia ja raisua menoa. Se voi ilmaista pelkoaan esim. murisemalla. Tämä ei tarkoita, että koira olisi häiriintynyt tai vihainen. Se on koiran tapa ilmasta itseään pelottavassa tilanteessa. Yleensä koirat pitävät lapsista, mutta aikuisten vastuulla on huolehtia, että sekä koira että lapset voivat keskenään hyvin laumassaan. Koiran ei tarvitse alistua lasten pehmoleluksi ja sillä on oikeus välillä omaan rauhaan. Riippuu koiran taustasta miten se reagoi eri tilanteisiin. Esimerkkinä haluan kertoa, että oma miehiä pelkäävä romanialaiseni oli alussa aivan kauhuissaan, kun perheen isä paini ja pelleili lasten kanssa. Nyt se jo ymmärtää, että se on vain leikkiä ja lapset eivät ole vaarassa.

Kun haluatte adoptoida koiran kauttamme, täyttäkää aina **kiinnostuslomake**. Se ei ole sitova, mutta sisältää paljon meille tärkeää tietoa (mm yhteystiedot ja koirakokemus). Emme koskaan sovi koiran sijoituksesta sähköpostitse, vaan olemme kiinnostuslomakkeen jälkeen yhteydessä puhelimitse ja tapaammekin, jos se vain on välimatkat huomioiden mahdollista. Tämä kaikki on koirien ja tulevan kodin parhaaksi.

Vapaaehtoistyöhön vedoten pyydämme omistajaehdokkaita sähköpostiyhteyksien jälkeen soittamaan meille päin, koska valitettavasti emme voi vastata soittopyyntöihin niiden suuren määrän vuoksi.

Olemme omistajan tukena senkin jälkeen, kun koira on jo saanut luotasi kodin, mutta omistaja on aina vastuussa koiran eläinlääkinnällisestä hoidosta ja koulutuksesta, myös taloudellisesti. Emme voi valitettavasti poistaa sormien napsautuksella sen ei toivottua käyttäytymistä, vaan tällöin omistajan tulee pyytää paikalle ammattilainen tai mennä koiran kanssa koulutukseen. Yhdistyksen ongelmakoiraopettaja on toki aina tukena, mutta hänenkin aikansa on rajallinen ja useimmiten koiran ongelmakäyttäytyminen vaatii koiran näkemistä paikan päällä. Omistajan oppaasta saa myös hyviä neuvoja ensiajan haasteisiin. Koira kuin koira teettää työtä, tavalla tai toisella. Ja työtä on valmis oltava tekemään.

Tämän tekstin tarkoitus ei ole pelottaa ketään ja nämä asiat ovat järkevälle koiranomistajalle ihan luonnollisia. Valitettavasti on tullut eteen vuosien varrella niin monta tapausta, jossa omistaja ei ole halunnut ajatella asiaa kunnolla läpi ennen adoptiota, ja nämä tapaukset johtavat useimmiten uudelleensijoitukseen, joka on rankka kokemus niin omistajalle, yhdistykselle ja varsinkin koiralle. Ymmärrämme täysin, että joskus joku koira voi viedä sydämen kokonaan, mutta on kuitenkin aina kyettävä ajattelemaan asiat läpi realistisesti ja rehellisesti. Jos epäröit omaa osaamistasi tai kokemustasi, keskustelemme mielellään siitä kanssasi avoin mielin!

Tähän lopuksi haluan vielä todeta, että adoptoimalla koiria emme saa poistettua katukoiraongelmaa Romaniasta, mutta auttamalla koditonta koiraa Romaniassa ja kodin tarjoavaa vastuuntuntoista koiraihmistä Suomessa kohtaamaan, teemme ainakin muutaman ihmisen ja koiran onnelliseksi. Ja samalla saamme kenties mukaan uusia ihmisiä auttamaan ja tukemaan Romaniaa katukoiraongelmassaan myös siellä paikan päällä.

Kun olet selvittänyt itsellesi olevasi valmis vastaanottamaan kauttamme uuden karvaisen ystävän kaikkine iloineen ja suruineen ja lukenut tämän tekstin vielä kerran uudelleen varmuuden vuoksi, ota yhteyttä pia@koirienystavat.com, niin jutellaan lisää.

Terveisin,
Pia Levonen
Kodittomien koirien ystävät ry:n sijoitusvastaava